

Dohányárusok Közlönye

Mejelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Nagy János-utca 1 B.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Kéziratok nem lesznek visszadadva.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

TARTALOM. Levél egy dohányzó részéről — Új szivarnemek. — Vegyesek.

Levél egy dohányzó részéről.

„Ha valaki utazott, úgy elbeszélési anyaggal rendelkezik, szóval van valami mondani valója“ így állítja ezt egy német közmondás. Szerintem nem is mondhat véleményt valaki a honi és ausztriai dohány közt, ha mindkét gyártmány helyszínen gyakorlati értéke meg nem vizsgálta.

E helyen nem is igen, rég úgy hiszem lapunk utóbbi szám hasábjain ausztriai dohánytözsdek és ezek szivarairól különféle szp., helyes és megszívlelésre méltó dolgokat olvastam. Az őszinteségnek, meg az ügy komolyságának tartozom kijelenteni (mit tölem úgy hiszem nem vesz zokon senki), hogy az említett közleményben, minden jóakarát daczára a cikk írója több dologról teljesen megfeledkezett és néhány, szerintem téves nézetnek adott helyet. Konstatálom kell első sorban is, hogy nékem (gyakorlati kísérletezésem alapján állíthatom) a magyar dohánytermék jóval jobb a csinosabban kiállított osztrák dohányterméknél, mely tapasztalatom szerint izlésünknek egyáltalában meg sem felel; ami inyünk egészen máshoz van szokva. A szivarok ugyan mind szelelnek és erős zamatról (aroma) szó sem lehet. Csudálatos, itt majd minden szivar világos, sötét, azaz egészen sötét színű szivar ritka számba megy. Majd minden szivar doboz fedele „barna“ vagy „világos barna“ jelzéssel van ellátva.

Úgy látszik az osztrák dohányjövédék majd kizárólag világos leveleket használ a külburkolathoz és fekete, teljesen sötét szivar alig látható.

Nem tudom ugyan, vajjon a világos szín mindig es minden dohányzó kedvére van-e, noha itt is többen a világos színű szivart kérik, van tudomásom szerint majd ugyan annyi, kiknek a sötét szivar jobban tetszik.

A dohánytözsdeket sem találtam oly állapotban, mint azok itt leírtak.

A vidéki tözsdekben még pedig számos helyen csak Virginia, Portoriko és az ugynevezett rövid szivart találtam a raktáron, oly tözsdekre is akadtam, melyeknek ugyszólván nagyobb forgalmat elerni kötelességük lenne, szivaruk ép elfogyott. — Ily eljárás nem szorul magyarázatra.

Ha Magyarországon egy dohányárus, ki 10,000 korona forgalmat ér el és csak néhány darab Virginia, Cuba és rövid szivart tartana készleten, lenne káromkodás elégt. Mi itt nem is ritka; ellenben mérleget és több fajta bur-

notot, melyet senki sem, vagy csak igen ritkán vesz valaki, mindenütt, minden dohányárusnál készleten találni, úgy látszik erre nagy súlyt fektetnek. Ha a vidéki dohánytözsdeket összehasonlítjuk, úgy a magyarországi mindenkor az osztrákéval szemben az első helyet érdemli, mert széles e hazában egy vidéki tözsdet, még keresve sem találhatunk, mint azt a szomszéd Ausztriában bárki is találhat, hogy az egész készlete alig ér 4—5 koronát s ami a létszámukat illeti, ott is, mint itt minden falucsukán megvan az 5—6 dohánytözsdeje.

Magyarországi nagyötzsdek, kik osztrák collegát irigylük, egészen más-kep veledkednek felőlük, ha viszonyait közlebebről szemlélnék. Némely tekintetben számos rokan vonásra akadunk, úgy ott, mint itt a nagyötzsde tulajdonosok a nagyban elárusítás mellesken főzletük némi elénkítésére maguk kezelik. A jutalek (provizió), melyben reszesülnek, oly csekély, hogy valóban szót sem érdemel, nem is értjük miképp akad még itt is ember ily fáradságos munkára, majd minden díjazás nélkül. Noha Ausztriában a ládák a dohányjövédék részéről visszavátatnak, a jutalek, illetve kereset az itteninél nem nagyobb.

Bámulatra ejt bennünket, ha a dohányárus nagykereskedelmet ügyes és korszerű képzettséggel bíró kereskedők megfelelő árúkezellettel, nagy felelősség és fáradsággal bíró, majd semmi hasznót hozó üzlet vezetőségével bibelődnek.

A tények meghazudtolják azt, a ki azt véli, hogy csak nálunk végez úgy a nagy tözsdetulajdonos, mint a kis dohányárus fáradságos, sok kellemetlenség és zaklatásokkal, de haszonnal nem járó munkát.

Természetes, ha Bécsről szól a nóta és ott a kis dohányárusok elért forgalmát szemléljük, más, kedvezőbb fogalmat alkotunk magunknak, de végre Bacs mégis csak egy város, nem mindennapi, mondhatjuk ritka nagy idegen forgalommal, miáltal a tözsdek is nyerne és ez elénk idegenforgalom hiányát érezzük mi itt székesfővárosunkban, érzékenyen.

Igy ecseteli „egy szakmabeli“, ki az osztrák tözsdei viszonyokat helyszínen tanulmányozta, az általa tapasztaltakat. Nem kételkedünk ugyan a tények hű leírásában, de már megengedi t. munkács szaktársunk, hogy mi is megjegyzéseinket tehessük.

Mi úgy véljük, hogy sem nálunk, sem

pedig a szomszéd osztrákoknál az egész eladási ügy egyáltalában nem kezeltek ok- és czélszerűen, e téren is haladásra, javításokra van egető szükségünk.

Ha nálunk még sok hiányos dolgokra akadunk és a dohány-monopolunk is sok kívánni valót mutat fel, mindezek egyedüli oka az, hogy nem igen haladtunk e téren előre, ott pedig hol reformáltunk, elég rosszul tették, Ausztria rég elavult, mintegy 50 évvel ezelőtt üdvösnek tartott intézkedéseit 7—8 resznyire vettük át és így, de csakis így egyikünk sem dicsekedhetik valami korszerű (legalább említett téren nem) intézménnyel, maradtunk mindketten a régi rosznál. Mi egészen más, szírintünk helyesebb és igazságosabb állápontra helyezkedünk és azt mondjuk, minden egyéb üzletág meghozza kisebb vagy nagyobb mértékben fáradságunk gyümölcsét; tenykedésünk mindegyikénél azt kérdezzük, vajjon mit hoz a konyhára, azaz. hoz-e hasznót; ép így, még pedig joggal elvárható, hogy a nagy és kis dohányárus az elárusítás körül töltött minden idejét és a vele járó fáradságát kellőleg díjazva lássa. Mi e férfias felszólításunkkal, távol volt tőlünk még a gondolat is, korántsem kívántuk az elégedetlenek számát szaporítani, csak a jog, igazság, méltányosságnak kívántunk önzetlen szószóllói lenni.

S mindaddig, míg szoros testületet nem képezünk és a már itt ismételtén ajánlt „dohányárusok országos hitelszövetkezetét“ meg nem alakítjuk, minden reform javaslatunk a pusztába kiáltó szó s minden kívánságunk jámbor óhaj marad, mert hol férfiasan ügyeért síkra szállani tudó kerelmező nincs, nincs, de nem is lehet, ki sebeinket hathatósan gyógyítaná és így minden szép terv dugába dől s minden a réginel marad.

Marad is minden a réginel, míg öntudatos összműködésre el nem határozzuk magunkat és komoly emberekhez méltó cselekedet terére nem lépünk, mert szírintünk csak egyesült erővel, testvéri összetartással vihetjük igaz ügyünket előre. Így, de csak is így, nem is lesz nehéz, régi beteg, hogy ne mondjuk tarthatlan állapotunknak a szükséges gyógyító irt megtalálunk.

Új szivarnemek.

Ha jól értesülünk, a Lajtán inenni és Lajtán túli mindkét pénzügyi miniszterium új szivarnemek forgalomba hozatalát tervezik.

Régi bevett szokás úgy itt nálunk, mint amott odaát, hogy minden terv csak évek után való-síttatik meg, azaz nyer gyakorlati kivitel. Néhány

gyár megbízást nyer ugyanis arra, hogy a netán bevzetendő új nemükből néhány minta darabot ugyszólván kóstolólul készít és ha igaz, említett ügy ép ebben a stádiumban van.

Mint mi évek óta hangoztatjuk, a közép osztályt leginkább illető szivarnemek a forgalomból majd teljesen hiányzanak. A Trabuco, valamint a Britanica a közforgalomból egyáltalában ki nem küszöbölhető, de a Regalita fogyasztásának növekedése csak látszólagos, mert tapasztalatunk szerint utóbbi szivarnemet akkor veszük leginkább s úgy képez nagyobb keresleti cikket, ha a többi nemük rosszul sikerültek, avagy ép akkor, ha a közönségesnél erősebb szivar kívántatnak.

A Regalita a forgalomból minden további következmények nélkül kiküszöbölhető. Eddig is csak azért használták, mert valamivel drágább szivart kívántak szívni.

A dohányzó közönség 20 filléres szivar hiányát érzi, de valóban érthetetlennek és nevetségesnek is tartjuk ott, ahol dohányhiányról ép szó sem lehet 3¹/₂ krajczáros szivart gyártani; sokkal czélszerűbb és a forgalomnak megfelelőbb is lenne 3 vagy 4 krajczáros szivar és elvégre miért végződik az általános (közönséges) árjegyzék 18 és nem 20 filléres szivaron?

A felsorolt hiányokról csak azért tettünk említést, hogy napnál világosabban kimutathassuk, mennyit lehetne, de kell is úgy a fogyasztó közönség kényelmére s az állam kincstár érdekében tenni.

A kilátásba helyezett új szivarnemek osztályozásánál, ugy azok arszabásánál viszonyainkat tekintetbe kell venni.

Szivesen és örömmel vettük Ausztriából hozánk szivargott, új szivarnemek behozataláról szóló hirt, mely nézetnek bizonyára szinte hely adatik nálunk is, mert ezzel jóval nagyobb forgalom, dohányjövedékünk részére nagyobb haszon érendő el, mely előnyöket figyelembe nem méltatni, szerintünk vétek lenne szeretett hazánk ellen.

Vegyések.

A husz koronás bankjegyek holnap, e hó 20-án kerülnek forgalomba. A bank e kibocsátással főleg a tíz forintos bankjegy-hiányon, amely utóbbi időben nagyon is érezhető volt, kíván segíteni. Tavaly a legnagyobb szükséglet, illetve a legnagyobb forgalom tíz-forintos bankjegyekben októberben volt, amikor is 728 millió korona volt forgalomban, amely azonban az év végéig mintegy 30 millió koronával hanyatlott. A bank ezuttal is ezt a körülbelül 698 millió koronát tevő összeget kívánja föntartani és emellett 50 millió korona összegű husz koronás jegyet hoz forgalomba úgy, hogy az ez évi forgalom a múlt évit 16 millió koronával még meghaladni és így a forgalom a szükségletet előreláthatólag teljesen fődözni fogja.

A miniszterelnök a keresk. kongresszushoz. A miskolczon megtartott III. országos kereskedelmi kongresszus által Szél Kálmán miniszterelnökhöz intézett üdvözlő táviratra Lánzy Leó orsz. képviselő, a kongresszus elnöke, a következő táviratot kapta:

„Fogadják megtisztelő megemlékezésükért és kifejezett érzelmeikért őszinte és mély köszönetemet. Az ország kereskedelmi érdekeinek támogatását szívesen hordom és legfontosabb kormányzati feladataim közé sorolom. A legnagyobb súlyt helyezem arra, hogy az összes közgazdasági ágak összehangatosan és szervesen fejlesszessenek. É munkában a kereskedelemnek, mint a közgazdasági élet egyik főtényezőjének, meg van a maga nagyfontosságú hivatása, amelyet minden helyes gazda-

sági politikának szem előtt kell tartani. Egész gazdasági szervezetünknek és minden részének összehangatos apólása biztosítja az ország anyagi erejének fölvirágzását.“

Szél Kálmán.

A pénzügyi válság megszűnése Braziliában.

Rió de Janeiro-ból sürgönyzik hogy a Banca da Republica segélyezése céljából kibocsátandó kötvényekre vonatkozó törvényt tegnap tárgyalta a szenátus. A kormány elvállalja a bank felügyeletét mindaddig, míg a kötvények visszavásárlása befejeztetett. A kormány nagyobb előlegeket adott a banknak. A kincstári jegyek kibocsátásának értékét illetően a vélemények eltérők. Sokan azt hiszik, hogy inkább a spekulánsoknak fog előnyére válni, semmint azoknak, akiknek követelések vannak a banknál, miután a pénzüke az ottani piacon igen nagy mérvet öltött.

A pénzügyőr kalandja. Kellemetlen kaland hősé volt az elmúlt éjjel az Erzsébet királyné-utja melletti hídön őrségen álló Szabó József pénzügyőr. Éjjel után két csavargó toppant eléje. Az egyik vörös bajszos. pofaszakálás magas alak, a másik fekete bajszos zömök ember volt.

— Mi újság? — kérdezte a nagyobbik.

— Semmi — felelte a pénzügyőr.

— Adja ide a köpönyegét, meg a fegyverét.

Erre rárohantak a pénzügyőrré, aki kihuzta oldafegyverét s egyik támadóját kezefején a másikat a fületövéen megsebesítette. Mind a két csavargó elfutott, de messziről visszakiabáltak, hogy majd leszámolnak vele. Egy óraval később csakugyan visszatértek harmadmagukkal, de amikor a pénzügyőr a levegőbe lőtt, megszaladtak. A rendőrség keresi őket.

A kronométer telefon. A berliniek nagyban kérkednek új, telefon készülékükkel, amely most már nemcsak arra való, hogy beszéljenek rajta, hanem naponként egyszer a központból a pontos zónaidőt is jelzi. A telefon igazgatóság eme új intézkedésével sokat foglalkoznak most a berlini lapok s üdvözlök a hasznos és praktikus újítást. Kevesen tudják a magyar vidéki városokban, hogy Budapesten ezt a szolgálatot már régen megtszí egy telefon újság, a Telefon Hirmondó, amely nem is kér évenként tíz márkával többet az előfizetőktől, hanem előfizetőnek ingyen és napjában háromszor is bejelenti a pontos zónaidőt. A különbség csak az, hogy a németek jobban fölhasználják a praktikus újításokat, mint mi, akik hamarosan elfeledjük a legjobb intézkedéseket is s csak akkor bámulunk nagyot, mikor látjuk, hogy a külföld utánunk csinál olyant, ami régi keletű már idehaza.

Gyémántmezők Oroszországban. Az Ural hegy-ség közelében Oroszországban gyémántföldet fedeztek föl egy hegyi folyó mellett. Egy jeles orosz ásványtudós ezt a fölfedezést előre megjósolta, mert a környéken már jóval előbb sok berill és topázt találtak és a talaj geológiai alakulása éppen olyan, mint Brazília ama részeiben, hol gyémántokat találnak. Az orosz gyémántok nem nagyok, de tisztaságuk és tűziük-nél fogva annál értékesebbek.

Politika és üzlet. Egy vállalkozó szellemű yankeenek sikerült az Egyesült államok politikai szerepvivőt, vagy legalább is azoknak az arcképeit a választási szervezkedés égise alatt reklámczélokra felhasználni. Rövid idővel ezeltött egy newyorki reklámiroda igazgatója, Hughes Smith engedélyt kapott arra, hogy a városnak különböző részein ugynevezett politikai hirdető oszlopokat állíttson fel. Minthogy a községtanács oly értelmű határozatot hozott, hogy ily hirdető oszlopok felállíthatók a választási harcok alatt, Hughes Smith kérelmét minden

akadékoskodás nélkül teljesítette a newyorki utcák biztosa. A yankee tehát a Broodwoy különböző pontjain és egyéb élénk forgalmu utcák sarkain óriási oszlopokat állíttatott fel, amelyekre a jelöltek arcképeivel díszített lobogók voltak felhuzva. Csakhogy azt is észre vette a rendőrség, hogy az arcképek alatt ott volt egy dieshimnusz is a — legeslegjobb zselatinról. Természetesen felzudult ezen az eljárás az egész közzélelénny, a lapok czikkettek Smith ur ellen és a hatóság felszólította őt, hogy azonnal távolítsa el a zászlókról a hirdetőket. Smith el is távolította, de célját mégis elérte, mert pompásabb és kiáltóbb, s ami fő, olcsóbb reklámot sohasem találhatott volna az ő zselatinjának.

A tisztviselők fizetésrendezése. Volt szó róla, hogy a pénzügyminiszteriumban tervezetek és számítások készülnek a tisztviselői fizetések emelésének módozatairól. Ha készülnek is ily tervek, ezek még a messze jövőre szólanak csak. Ez idő szerint csak egy kisebbszéri reformról van szó, mely szigorítást képez azon tisztviselők részére, kiket valamely hónapnak a folyamán neveznek ki eddigi állásuknál nagyobb hivatalba. Kétségek merültek föl tudniillik a pénzügyi hatóságok körében arra nézve, hogy vajon azok a tisztviselők, kik a hónap derekán többfizetéses állásba jutnak, megtarthatják-e az előbbi állásuk után járó s már a hónap elején fölvert illetményeiket, avagy vissza kell-e téríteniök az államkincstárnak fizetésüknek az új állásbajutástól a hónap végéig járó részét. A pénzügyminiszter az utóbbi értelemben vagyis a fizetes megfelelő részének a visszafizetés mellett döntött azzal a megokolással, hogy senki sem huzhat az állampénztárból ugyanazon egy időre kétféle rendes s a nyugdíj alapjául szolgáló fizetést.

Lady Roberts podgvása. A délafrikában operáló angol hadvezér nejének podgvásáról angol lapok a következő érdekes történetkét beszélnek: Amikor a vasuti szállítás Délafrikában a legnagyobb nehézségekbe ütközött, a tábornagy felesége nyolcz nagy bördönt hozott magával Fokvárosból Bloemfonteinbe. Mindenki csodálkozott ezen a dolgon és mindenki megütközött. Senki más abban az időben ilyen rengeteg podgvászt a városba be nem csempészhetett volna. A hadiszerek szállítása már akadozott, a sebesültek hiányt szenvedtek a legszükségesebbekben és aki nem volt beteg, éhezett és lerongyolódott. Amikor tehát a bördönteket a pályaudvarból a városba beszállították, az asszonyi szeretetreméltóságra mindenféle megjegyzéseket tettek.

Kiadóhivatali üzenetek.

K. M. ur. Kérjük a címét még egyszer közölni.

D. V. urnak helyben. Jövő számunkkal küldjük. Üdvözet.

n. ur B.-ben. Sajnáljuk, de a kért számból nem szolgálhatunk.

Szedszerkesztő: **Heltai Nándor.**

Első cs. és kir. szab. eredeti selmezel pipa-, tájtékpipa- és pipaszár-gyár rendezéssel.

TAKÁCS EDE

Zólyom-Selmezel mellett
Alapított 1836-ban.

Ajanlja a legjobb hírnévnek örvendő és kitűnő minőségre nézve paratlan valódi selmezel agyagpipát, tájtékpipát, pipaszárakat és szivarszárakat, minden kivételben, a legolcsóbb árak mellett.

Képes árjegyzékek bérmentes visszaküldés esetén kívánatár bérmentes küldetnek.

Egyedüli hírnöcs jó gyártmány.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Brief eines Rauchers. — Neue Sorten.

Brief eines Rauchers.

Wenn Einer eine Reise thut, so kann er was erzählen, heisst ein deutsches Sprichwort und nicht eher kann meines Erachtens nach ein Unterschied zwischen den Tabak-Produkten diesseits und jenseits der Leitha gemacht werden, bis man nicht an Ort und Stelle die beiden Fabrikate kennen gelernt hat. Ich las kürzlich an dieser Stelle verschiedenes über die österreichischen Zigarren und österreichischen Tabak Trafiken und sei es mir gestattet hier zu bemerken, dass wohl Vieles, was in dem Artikel zu lesen ist, richtig ist, dagegen gibt es auch Vieles, was meiner Ansicht nach falsch, wie es auch Manches gibt, was dort gar nicht erwähnt wurde.

Vor Allem konstatiere ich, dass mir die ungarischen Tabak-Produkte weit besser schmecken, als die österreichischen. Die letzteren, wenn sie noch so hübsch gearbeitet sind, leiden gleichwohl an einem süsslichen faden Geschmack, der für den ungarischen Gaumen nie und immer geeignet wäre. Die Zigarren haben wohl alle Luft, das heisst, sie sind sehr leicht gewickelt und von einem scharfen Aroma ist dabei gar nichts zu bemerken. Merkwürdigerweise gibt es hier fast überall lichte Zigarren und eine dunkle, das heisst wirklich dunkle Zigarre gehört zu den Seltenheiten. Fast sämtliche Zigarren-Kistchen tragen die Bezeichnung „colorado“ (barna) oder „colorado claro“ (világos barna). Es scheint, dass die österreichische Tabak-Regie fast nur lichte Deckblätter verwendet, da eine schwarze Zigarre kaum zu sehen ist. Ich weiss nicht, ob dies den Rauchern entspricht, denn obgleich auch hier die grosse Majorität lichte Zigarren wünscht, scheint es gleichwohl auch viele Leute zu geben, die an einer dunklen Zigarre mehr Gefallen finden würden.

Die Tabak-Trafiken habe ich durchaus nicht in dem Zustande gefunden, wie sie hier geschildert wurden. In der Provinz fand ich sogar sehr viele Trafiken, die nichts anderes, als Virginer, Portoriko und Kurze auf Lager hatten und auch solche, die einen namhaften Umsatz erzielen müssen, fand ich, denen die Zigarren gerade ausgegangen waren. Man weiss, was das zu bedeuten hat. Wenn in Ungarn ein Trafikant, der 10000 Kronen Konsum erzielt, nichts anderes zu verkaufen hätte als einige Stück Virginer, einige Stück Kuba und einige Stück Kurze, was würde das für Schimpferei geben. Hier ist das nicht eltenes. Dagegen findet man überall eine Waage und überall einige Sorten Schnupftabak, die kein Mensch kauft, denn, dass dies immer vorrätig sein soll, darauf scheint man grosses Gewicht zu legen.

Ein Vergleich der Provinz-Trafik in Österreich mit derjenigen in Ungarn fällt zu Gunsten Ungarns aus. Gibt es auch in Ungarn auf den Dörfern Tabak-Trafiken, welche einen sehr geringen Vorrath haben, so gibt es hier dennoch keine einzige Trafik, deren gesamtes Lager aus vier bis fünf Kronen Werth besteht, wie in Österreich. Und was schliesslich die Anzahl derselben anbelangt, so hat in Österreich fast jedes Dörfchen genau seine 5—6 Trafiken, geradeso, wie in Ungarn.

Die Grosstrafikanten in Ungarn, welche ihre österreichische Kollegen beneiden, würden jedoch anderen Sinnes werden, wenn sie die Verhältnisse derselben kennen lernen würden. In manchen Beziehungen allerdings zeigen sie sehr viel Ähnlichkeit miteinander auf. So z. B. halten die österreichischen Grosstrafikanten zum meist den Grossverschleiss, weil sie fast immer ein anderes Geschäft dabei betreiben, welches ihnen als Hauptsache gilt und welches sie durch die Frequenz, welche jede Grosstrafik schliesslich hat, dadurch aufbessern. Die Provisionen sind nicht der Rede werth und können wir es nicht begreifen, dass es auch hier Leute gibt, welche das mühselige Geschäft fast ohne Entlohnung betreiben. Trotzdem in Österreich die Kisten von der Tabak-Regie zurückgenommen werden, stellt sich die Provision, beziehungsweise der Verdienst nicht höher, wie derjenige in Ungarn. Man staunt förmlich, wenn man den Grosshandel der Tabak-Produkte kennen lernt und sieht, wie geschulte Kaufleute, die ein entsprechendes Waarenlager unterhalten, ein Geschäft betreiben, das ihnen fast keinen Nutzen abwirft. Ist dies auch bei uns in Ungarn so ziemlich der Fall, so nimmt man bei uns gewöhnlich an, es wäre anderswo besser, was den Thatsachen keineswegs entspricht.

Freilich, wer von Wien spricht und hier die Kleinverschleisse kennen lernt, der natürlich macht sich andere Begriffe davon; aber schliesslich ist doch Wien nur eine einzige Stadt und der Fremdenverkehr den sie hat, kommt natürlich auch den Tabakverschleiss zu Gute. Hätte die Hauptstadt Budapest einen verhältnissmässig ähnlichen Fremdenzufluss zu verzeichnen, wie gut ginge es den Trafikanten der Metropole.

Bis hierher veröffentlichten wir den Wortlaut jenes Briefes, den „Einer vom Fache“, welcher gegenwärtig ganz Österreich durchstreift hat, an uns richtet. Wir glauben gerne, dass die Verhältnisse getreulich geschildert sind, müssen jedoch dazu auch unsere Bemerkungen machen.

Vorerst sind wir der Meinung, dass das ganze Verschleisswesen, sowohl dasjenige Österreichs, wie dasjenige Ungarns nicht zeitgemäss betrieben und gehand-

habt wird. Wenn bei uns vieles noch schlecht ist und das Tabak-Monopol hemmend, was trägt denn anderes daran die Schuld, als das eingebürgerte Übel, welches vergangene Zeiten bei uns zurückgelassen haben. Mit Ausnahme einiger weniger Reformen, welche hier eingeführt wurden, ist ja $\frac{7}{8}$ des Bestehenden dem österreichischen Muster entnommen, das heisst, es ist hier verblieben, was vor fünfzig Jahren das österreichische Monopol als heilsam hingestellt hat. De-österreichische Betrieb war von jeher darauf gerichtet, den Gross- und Kleintrafikanten die Bohnen in den Tapf zu zählen und das ist dort ebenso verblieben, wie bei uns.

Wir nehmen darin einen ganz anderen Standpunkt ein, indem wir sagen, dass sowohl der Gross- wie der Kleintrafik-Betrieb ein Geschäft bildet, wie jedes andere und die Mühewaltung, die damit im Zusammenhange steht, auch bezahlt werden soll und muss. Wenn es gleichwohl nicht geschieht, so sind die Verschleisser selber Schuld daran, das gilt ebenso für Ungarn, wie für Österreich. Hier, wie dort hätte jeder Verschleisser das Recht, seine Mühewaltung sich bezahlen zu lassen und wären sie eine Korporation, wie jeder Berufszweig heutzutage einen bildet, dann könnte auch sehr bald davon die Rede sein. Wo es aber keine Bittsteller gibt, dort gibt es natürlich auch keinen, der eine Bitte gewähren kann und so bleibt halt alles hübsch beim Alten, wie es vor fünfzig und mehr Jahren war. Es ist schlimm, dass man es sagen muss, aber gleichwohl ist es eine bittere Wahrheit, dass der Tabakverschleisser vielleicht der einzige Geschäftsmann ist, der sein Interesse nicht zu wahren versteht. Und darum ist es auch ganz gleichgiltig, ob hier oder dort die Verhältnisse so traurige sind. Der Tabak-Verschleisser müsste erst erkennen, zu welcher Arbeit er ausersehen ist, er müsste mit allen Mitteln bestrebt sein, Anerkennung für sein Wirken zu erlangen und gemeinsam mit Anderen dasjenige bilden, was man Genossenschaft nennt. Bis dies nicht geschieht, kann von einer Verbesserung der Verhältnisse weder hier, noch dort die Rede sein.

Neue Sorten.

Sind wir gut unterrichtet, plant man in den beiden Finanzministerien diesseits und jenseits der Leitha, die Einführung einiger neuer Sorten für den allgemeinen Konsum. Wohl pflegt ein solcher Plan erst nach langer Zeit zur Ausführung zu gelangen, indem sowohl hüben wie drüben einige Fabriken beauftragt werden, Probestücke der eventuell einzuführenden Sorten anzufertigen, doch soll sich die Angelegenheit in eben diesem Stadium befinden.

In der That mangelt es ja, wie wir schon Jahre lang darüber geschrieben, an solchen Sorten im allgemeinen Verschleissverkehr,

welche die Zigarre des Mittelstandes bilden soll. Die Trabuco sowohl, wie die Britannica wird wohl kaum zu verdrängen sein, dagegen ist die Regalitas trotz ihrer scheinbaren Steigerung, keine Zigarre, welche dem Verschleisse wesentlich nützt. Ihr Konsum wäehst hauptsächlich in solchen Perioden, wo die anderen Sorten in Qualität schlechter geworden und wo man durchaus einer Zigarre bedarf, welche nicht gar kräftig ist. Die Regalitas-Zigarre liesse sich sehr leicht aus den Verkehr setzen, ohne eine Spur ihres Daseins zurückzulassen. Man braucht sie eben, weil keine andere Sorte da ist und weil schliesslich auch der Preis in Betracht kommt, der nicht wenige Leute veranlasst, sie zu kaufen, um eben eine theuere Zigarre zu haben.

Wie schon oft erwähnt, thäte eine Zigarre zu 20 Heller sehr noth. Es drängt sich überhaupt jedem Raucher die Frage auf, warum eine solche Sorte nicht existirt. Die Münze spricht schon an und für sich für die Einfüh-

rung. Im geschäftlichen Verkehre trachtet man überhaupt dem Kunden es derart leicht zu machen, dass er nicht genöthigt ist viel nachzudenken beim Einkaufe.

Warum zum Beispiel eine Sorte 3½ Kreuzer kosten soll und nicht 4 oder 3 Kreuzer, das dürfte kaum Jemand verstehen, am wenigsten aber derjenige, der sich mit dem Verkaufe von Zigarren befasst, wo kein Tabak-Monopol besteht. Jetzt, wo wir eine neue Währung haben, lässt sich dieser Preis noch halbwegs plausibel erklären, dagegen einen Bruchtheil im Preise bei einer Zigarre, das ist einfach lächerlich. Sind aber die Preislagen bei den billigen Sorten schon derart fixirt, warum soll die beste Sorte des allgemeinen Verschleiss-Kataloges gerade bei 18 und nicht bei 20 Heller enden? Die Differenz ist ja derart gering, dass gerade diese so manchen Käufer zurückhält die Zigarre zu kaufen. Wir erwähnen dies alles nur, um darzuthun, wie dringend nothwendig es erscheint, eine Umänderung vorzunehmen, die ja nach

jeder Richtung hin dem Staatsschatze nur Nutzen und keineswegs Schaden bringen kann.

Die Einführung neuer Sorten, wenn sie sich bewahrheitet, dürfte in dieser Richtung hin den Verhältnissen Rechnung getragen haben. Schon längst empfindet der Verschleiss den Mangel einiger Sorten, die, theils dem Bedürfnisse, theils der Auffrischung des Alten dienen sollen. Bisher wurde immer die Einführung neuer Sorten dadurch verhindert, weil die vorhandenen Fabriken dem sich stets steigenden Konsum nicht gewachsen waren. Wir nehmen daher die Mittheilung, dass einige neue Sorten eingeführt werden sollen, eine Mittheilung, die uns aus Oesterreich zugeht, mit Befriedigung auf und sollte unsere Tabak-Regie de facto dieser Absicht zustimmen so können wir dieselbe nur in ihrem Vorhaben unterstützen, indem dasselbe einem Bedürfnisse entspricht, das seine Wirkung sowohl auf den Konsum, wie auch auf den engeren Verschleiss, der für unsere Leser die Hauptsache bildet, ausüben wird.

 Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. ÉS TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárai DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett)

ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat és pedig úgy **kénes-**, mint különösen **szalon-gyufájokat**.

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

Millennium-gyufa,

Magyar korona-svédgyufa,

Magyar honvéd-szobor-gyufa,

Krokodil-gyufa és

Magyar Imperial-gyufa elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar államférfiak arczképeivel díszítvék.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szíves rendeléseiket közvetlenül **Deutsch-Landsbergbe** intézni. A legolcsóbb ártelekeket tartalmazó árjegyzékünkkel szívesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utcza 8. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA cs. k. szabadalmazott gyufanemű gyára

DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

„LE GRIFFON“

„LE SUBLIME“

anerkannt bestes und feinstes echt französische

ZIGARETTENPAPIER.

Unentbehrlicher Artikel in den k. u. Tabak-Gross- und Kleintrafiken!

LOHNENDER VERSCHLEISS,
weil von Jedermann verlangt.

GENERAL-DEPOT:

GOLDZIEHER GÉZA

Budapest, V., Sas-utcza 29. szám.